

Предъ твоята хубостъ ненагледна  
Тайна скрита дори и ума си  
Най-върховна на земята хубостъ  
Що съмь срѣдналь - въ тебе азъ намерихъ  
Не се кая, че съмь ти прищепналь  
Туй що никой още не е чуваль

Ненагледна и непостижима  
Си ти Гуга!... Ти си мойта гордостъ  
Кой знае но ако срѣднешь друга  
По-хубава и гиздава отъ мене-  
Нали ще я Царица направихъ  
А нейна азъ слугина ще стана

Въ очитѣ ти чета мисльта ти  
Тѣй е. Змей не търни... но послушай  
Защо само омуцено навивнашь  
Безполѣзно! Кого ли и друга  
Съ хубостьта си съ тебе да се сравнява  
Допустки, че нѣмко се вѣне  
Ахъ защо азъ не мога да имжа  
Азъ пъкъ мога....

Туй не ме омудва  
На земята долу всички джматъ  
По-слабиятъ трѣбва да понася  
Когато го тѣпчатъ и обиждатъ  
Тая мисль, ако не е чужда  
Похвалява главата красива  
Въ която е растла и цвѣтѣла  
Но желалъ бихъ въ нея да проникнешъ  
И да ми не причинявашъ други  
Изпитаня що днесъ ми създаде  
Кената пъкъ се радва безкрайно  
Щомъ би могла такъвизъ изпитаня  
На имжъ да ги докара въ душата  
Азъ дойдохъ за благопожеланя